

Sygn. akt IV U 189/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Płaczek

Protokolant: st. sekr. sądowy Patrycja Czarnik

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania A. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 31 grudnia 2013 roku nr (...)

w sprawie A. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu A. Ł. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 24 października 2013 roku na okres jednego roku.

Sygn. akt IV U 189/14

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 20 maja 2014 r.

Decyzją z dnia 31.12.2013 r., nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. , na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), odmówił A. Ł. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 18.12.2013 r. stwierdziła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji A. Ł. domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołujący podniósł, że z uwagi na stan zdrowia od 15 lat pobierał rentę, w związku z czym zaskarżona decyzja pozostaje w sprzeczności ze znajdującą się w aktach sprawy dokumentacją medyczną.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, że A. Ł., urodzony(...)r., ma wykształcenie zasadnicze zawodowe o specjalności murarz - tynkarz. Na przestrzeni swojego życia był pracownikiem obsługi inwentarza, ogrodnikiem, aparatomym, robotnikiem pod ziemią, ekspedientem, wartownikiem, murarzem i murarzem- tynkarzem. Od 01.06.1999 r. do 31.10.2011 r. i od 01.12.2011 r. do 31.01.2013 r. ubezpieczony pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Po zaprzestaniu pobierania świadczenia nie pracował.

W dniu 28.10.2013 r. wystąpił zaś do organu rentowego z wnioskiem o ponowne przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W orzeczeniu z dnia 26.11.2013 r. lekarz orzecznik ZUS uznał, że wnioskodawca jest nadal częściowo niezdolny do pracy na okres do 30.11.2014 r. Na skutek zarzutu wadliwości tego orzeczenia, sprawa skierowana została do komisji lekarskiej ZUS, która w orzeczeniu z dnia 18.12.2013 r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Na tej podstawie, decyzją z dnia 31.12.2013 r. organ rentowy odmówił A. Ł. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(okoliczności bezsporne)

Sąd ustalił ponadto następujący stan faktyczny sprawy:

U odwołującego zdiagnozowano:

- padaczkę z niekontrolowanymi uogólnionymi maksymalnymi napadami, nie leczoną,
- zespół uzależnienia od alkoholu,
- cechy degradacji intelektualnej z funkcjonowaniem na poziomie upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim.

Odwołujący jest osobą częściowo niezdolną do pracy od 24.10.2013 r. (data wystawienia zaświadczenia o stanie zdrowia) na okres jednego roku. Wnioskodawca od dzieciństwa leczony był kilkoma lekami przeciwpadaczkowymi. Od 2011 r. brak jest danych o leczeniu neurologicznym padaczki u w/w. Jak wynika z analizy dokumentacji poradni ogólnej z okresu od stycznia 2012 r. do października 2013 r., badany nadużywa alkohol, ma dolegliwości gastryczne i kilkakrotnie występowały u niego dolegliwości bólowe zamostkowe. W dokumentacji tej kilka razy znalazła się wzmianka o napadzie padaczkowym u pacjenta. W poradni ogólnej w ciągu tych 2 lat nie zalecano mu natomiast leków przeciwpadaczkowych, co świadczy o braku leczenia takimi lekami. Karta Informacyjna Pogotowia Ratunkowego ze stycznia 2014 r. potwierdza wystąpienie u opiniowanego napadu padaczkowego uogólnionego maksymalnego na ulicy. Odwołujący jest osobą niezdolną do pracy z uwagi na niekontrolowane napady padaczkowe. Wymaga leczenia neurologicznego, odwykowego i podjęcia stosownej terapii psychologicznej.

dowód:

- opinia sądowo - lekarska z dnia 11.03.2014 r.- k. 28-31,

Sąd podzielił wnioski wynikające z opinii biegłego neurologa, albowiem opinia ta sporządzona została w sposób rzetelny, po osobistym przebadaniu ubezpieczonego oraz bardzo szczegółowej i wszechstronnej analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych, przy czym biegły legitymował się fachową wiedzą oraz odpowiednim doświadczeniem zawodowym. W ocenie Sądu, dokonana przez biegłego diagnoza schorzeń występujących u wnioskodawcy jest prawidłowa, zaś wnioski wynikające

z opinii korespondują ze zgromadzoną dokumentacją medyczną oraz bazują na wynikach przeprowadzonego badania, co czyni opinię wewnętrznym spójną, logiczną i kompletną. Opinia w sposób jednoznaczny i przejrzysty obrazuje stan zdrowia odwołującego

i w oparciu o aktualne wskazania wiedzy medycznej kategorycznie rozstrzyga kwestię wpływu stwierdzonych u niego schorzeń na zdolność do pracy. Z tych też powodów, Sąd w pełni podzielił wnioski wynikające z opinii sądowo-lekarskiej biegłego neurologa odnośnie częściowej okresowej niezdolności badanego do pracy zarobkowej.

Żadna ze stron opinii tej nie kwestionowała.

Uwzględniając powyższe, na podstawie tej właśnie opinii, ocenionej pozytywnie, zgodnie z kryteriami zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków, Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

Z uwagi na fakt, że okoliczności sporne zostały w sprawie dostatecznie wyjaśnione w oparciu o opinię biegłego neurologa, Sąd pominął dowód z opinii biegłego psychiatry, mając ponadto na uwadze, że dopuszczenie tego dowodu zmierzałoby w istocie do przewłoki postępowania.

Pozostałe okoliczności sprawy Sąd uznał za bezsporne, gdyż nie były w żaden sposób kwestionowane przez strony, zaś dokumenty przedstawione na ich stwierdzenie nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie od decyzji ZUS Oddział w T. z dnia 31.12.2013 r., w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa, zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit.a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Jak wynika z treści art. 61 ustawy, prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Zgodnie z dyspozycją art. 12 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl ust. 2 powołanego artykułu, całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast stosownie do ust. 3, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Równocześnie w myśl art. 13 ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania tej zdolności uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak również możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Zgodnie z ust. 2 tego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy.

Jak wynika z wydanej w niniejszej sprawie opinii biegłego neurologa, odwołujący z uwagi na rozpoznane u niego schorzenia w postaci padaczki z niekontrolowanymi uogólnionymi maksymalnymi napadami, nie leczonej; zespołu uzależnienia od alkoholu oraz cech degradacji intelektualnej z funkcjonowaniem na poziomie upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim, jest osobą częściowo niezdolną do pracy od 24.10.2013 r. (tj. daty wystawienia zaświadczenia o stanie zdrowia) na okres jednego roku. Wnioskodawca od dzieciństwa leczony był kilkoma lekami przeciwpadaczkowymi. W poradni ogólnej w ciągu 2 lat (od stycznia 2012 r. do października 2013 r.) nie zalecano mu takich leków. W styczniu 2014 r. wystąpił u wnioskodawcy napad padaczkowy uogólniony maksymalny na ulicy. W/ w jest osobą niezdolną do pracy z uwagi na niekontrolowane napady padaczkowe. Wymaga leczenia neurologicznego,

odwykowego i podjęcia stosownej terapii psychologicznej. W przypadku ubezpieczonego spełniona została przesłanka z art. 61 ustawy.

Warto podkreślić, iż opinia biegłego, która była podstawą zasadniczych ustaleń w przedmiotowej sprawie nie była kwestionowana przez organ rentowy w toku postępowania. „ W postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych organ rentowy ma pozycję strony (art. 477¹⁰ § 1 kpc), więc powinien przejawiać odpowiednią aktywność dowodową między innymi wobec treści dowodu z opinii biegłych lekarzy sądowych, a w przeciwnym razie ponosi negatywne skutki prawne swej bierności, polegające zwłaszcza na zmianie wydanej decyzji czy oddaleniu wniesionego środka zaskarżenia” (tak. SN w wyroku z dnia 30.03.2000 r. II UKN 444/99 OSNP 2001/17/543).

Skoro więc zaskarżona przez A. Ł. decyzja ZUS Oddział w T. z dnia 31.12.2013 r. nie była zasadna, należało uwzględnić jego odwołanie, przyjmując jako podstawę prawną takiego rozstrzygnięcia art. 57 ust. 1, art. 61 i art. 12 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Tym samym, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 24.10.2013 r. na okres jednego roku.